

12. 9. 2025

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Přezkum rozhodnutí CAS vnitrostátními soudy Evropské unie

Soudní dvůr Evropské unie (dále jen „SDEU“) vydal dne 1. 8. 2025 přelomový rozsudek ve věci Royal Football Club Seraing v. Fédération Internationale de Football Association (dále jen „FIFA“) a další, vedený pod sp. zn. C-600/23.

Rozsudek se zabývá **souladem předpisů FIFA s právem Evropské unie** (dále jen „EU“) a vymezuje rozsah, v jakém mohou **vnitrostátní soudy přezkoumávat rozhodčí nálezy vydané Rozhodčím soudem pro sport** (dále jen „CAS“). Případ zdůrazňuje **nadřazenost práva EU nad mezinárodními sportovními předpisy** a nutnost **zajištění účinné soudní ochrany v rámci právního řádu EU**.

Skutkový stav

Belgický fotbalový klub Royal Football Club Seraing (dále jen „**RFCS**“) uzavřel v lednu a červenci 2015 dohody o vlastnictví třetí stranou (dále jen „**TPO**“) se společností Doyen Sports Investment Ltd, která je maltskou investiční společností. Na základě těchto dohod získala společnost Doyen Sports ekonomická práva k několika hráčům registrovaným u RFCS.

Podle předpisu FIFA Regulations on the Status and Transfer of Players (dále jen „**RSTP**“), konkrétně článků 18bis a 18ter, **jsou takové dohody zakázány, neboť jsou považovány za neslučitelné se zásadami sportovní integrity a nezávislosti klubů**.

Disciplinární komise FIFA potrestala RFCS za porušení uvedených předpisů, a to uložením **dvouletého zákazu registrace nových hráčů** a pokutou ve výši **150 000 CHF**. Proti tomuto rozhodnutí se RFCS odvolal u **Odvolací komise FIFA**, která však rozhodnutí Disciplinární komise FIFA potvrdila. Klub následně podal odvolání u CAS, jež rozhodnutí FIFA rovněž potvrdil.

Souběžně podala společnost žalobu u Tribunal de commerce francophone de Bruxelles proti FIFA, UEFA a Union Royale Belge des Sociétés de Football Association ASBL (dále jen „**URBSFA**“), kdy do tohoto řízení následně přistoupil i fotbalový klub. Požadovala, aby soud určil, že nová pravidla zakotvená v předpisech RSTP jsou s ohledem na unijní právo neplatná. Zákaz vlastnictví ekonomických práv hráčů třetími osobami je dle jejího názoru v rozporu s právem volného pohybu kapitálu, služeb, pracovníků a právem hospodářské soutěže.

Soud prohlásil, že je v této věci nepřislušný rozhodovat. RFCS se proti tomuto rozhodnutí odvolal. Odvolací soud žalobu zamítl z důvodu „*res judicata*“. Proti tomuto rozhodnutí byla podána kasační stížnost. Nejvyšší belgický soud předložil Soudnímu dvoru Evropské unie (dále jen „**SDEU**“) několik **předběžných otázek**, jejichž cílem bylo vyjasnit, zda mohou **vnitrostátní soudy přezkoumávat rozhodčí nálezy vydané CAS**, zejména pokud jde o jejich **soulad s unijním veřejným pořádkem**.

Předběžné otázky

1) *Brání čl. 19 odst. 1 [SEU] ve spojení s článkem 267 [SFEU] a s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie [(dále jen „Listina“)] uplatnění ustanovení vnitrostátního práva, jako jsou článek*

24 a čl. 171[3] odst. 9 belgického Code judiciaire (soudní řád), které směřují k sankcionování zásady překážky věci pravomocně rozsouzené, na rozhodčí nález, u něhož byl přezkum souladu s právem Evropské unie proveden soudem státu, který není členem Evropské unie a který není oprávněn obrátit se na Soudní dvůr Evropské unie s předběžnou otázkou?

2) Brání čl. 19 odst. 1 [SEU] ve spojení s článkem 267 [SFEU] a s článkem 47 [Listiny] uplatnění pravidla vnitrostátního práva, které s výhradou prokázání opaku třetími osobami přiznává rozhodčímu nálezu, u něhož byl přezkum souladu s právem Evropské unie proveden soudem státu, který není členem Evropské unie a který není oprávněn obrátit se na Soudní dvůr Evropské unie s předběžnou otázkou, důkazní sílu ve vztahu k těmto osobám?

Rozsudek SDEU sp. zn. C-600/23

Dne 1. srpna 2025 vydal SDEU přelomový rozsudek ve věci C-600/23, Royal Football Club Seraing v. Fédération Internationale de Football Association (FIFA). Jádrem sporu byla otázka, zda mají vnitrostátní soudy v EU pravomoc provádět důkladný soudní přezkum rozhodčích nálezů vydaných CAS a pokud ano, v jakém rozsahu je tento přezkum způsobilý zajistit jejich soulad s unijním veřejným pořádkem.

SDEU v rozhodnutí uvedl, že zásada „*res judicata*“ nebrání vnitrostátním soudům EU přezkoumávat rozhodčí nálezy CAS z hlediska jejich souladu s unijním veřejným pořádkem. SDEU jednoznačně rozhodl, že vnitrostátní soudy musí mít pravomoc přezkoumat nálezy CAS, aby bylo zajištěno, že odpovídají základním právům a principům práva EU. Soud zdůraznil, že skutečnost, že jsou nálezy CAS podle švýcarského práva koncipovány jako konečné, **nemůže vyloučit pravomoc vnitrostátních soudů ověřit, zda tato rozhodnutí nejsou v rozporu s unijním veřejným pořádkem**, zejména pokud se dotýkají osob nebo subjektů se sídlem na území EU.[\[1\]](#)

Rozsudek kladl zvláštní důraz na **článek 47 Listiny základních práv Evropské unie**, jenž zaručuje **právo na účinný prostředek nápravy a na spravedlivý proces**. Podle SDEU toto právo zahrnuje i přístup k soudním mechanismům, které mohou přezkoumávat rozhodnutí, včetně rozhodčích nálezů, jež zásadně zasahují do právního postavení nebo hospodářských zájmů jednotlivců. Přiznávání **absolutní konečnosti nálezům CAS bez možnosti soudního přezkumu v EU** podle SDEU znamená, že **regulační rámec FIFA de facto zbavuje kluby a hráče usazené v EU procesních záruk, které jim unijní právo garantuje**.[\[2\]](#)

SDEU se rovněž zabýval aplikací zásady proporcionality v oblasti sportovní samosprávy. Přestože uznal význam **autonomie a odborné specializace sportovních regulačních orgánů**, objasnil, že tato autonomie **nemůže ospravedlnit úplné vyloučení soudního dohledu**.[\[3\]](#) Zejména upozornil, že **zákaz TPO** a s ním související sankce mohou mít pro kluby **zásadní finanční a provozní důsledky**, a proto musí zůstat rozhodčí nálezy, které se těchto práv dotýkají, **přezkoumatelné z hlediska práva EU**, aby se předešlo možnému porušení unijních norem.

Soud se dále zabýval **vztahem mezi právem hospodářské soutěže EU a RSTP**. Rozsudek naznačil, že ačkoli může zákaz TPO sledovat **legitimní cíle**, jako je ochrana integrity soutěží a předcházení střetům zájmů, **nesmí být aplikován způsobem, který zcela vyjímá rozhodnutí CAS z dosahu soudního přezkumu v EU**. SDEU tak implicitně uvedl, že rozhodčí orgány musí dbát na to, aby jejich výklad sportovních předpisů nevedl k opatřením, jež by **nepřiměřeně omezovala hospodářské svobody chráněné články 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie**.[\[4\]](#)

SDEU se rovněž zabýval posouzením právní otázky aplikace Newyorské úmluvy o uznávání a výkonu

cizích rozhodčích nálezů (dále jen „NY Úmluva“) v kontextu sportovní arbitráže. SDEU se ve svém rozsudku explicitně nevyjádřil k použitelnosti NY Úmluvy na nálezy CAS. Avšak jeho důraz na nutnost přezkumu nálezů CAS z hlediska souladu s unijním veřejným pořádkem naznačuje, že ustanovení NY Úmluvy o veřejném pořádku je třeba vykládat v souladu s principy práva EU.^[5] To znamená, že výjimka z důvodu veřejného pořádku podle NY Úmluvy může zahrnovat i hledisko zajištění účinné soudní ochrany v právu EU.

Nakonec SDEU vyjasnil, že **vnitrostátní soudy členských států EU nesou dvojí odpovědnost**. Na jedné straně musí **respektovat odbornou specializaci sportovní arbitráže**, zároveň však musí **chránit nadřazenost práva EU**. Tento dvojí mandát v praxi znamená, že rozhodčí nálezy CAS mohou podléhat **specifické formě soudního přezkumu**, takové, která **ponechává prostor odbornému uvážení v oblasti sportu**. Avšak, která zároveň **umožňuje zrušení nebo změnu rozhodnutí, pokud jsou v rozporu s unijním veřejným pořádkem či základními právy**.

Dopady a význam rozsudku SDEU sp. zn. C-600/23

Slučitelnost zákazu TPO v RSTP s právem EU

Před vydáním rozsudku SDEU potvrdily jak CAS, tak i Federální soud Švýcarska zákaz TPO stanovený FIFA v RSTP s odůvodněním, že tato regulace sleduje cíl ochrany integrity sportu a zamezení vlivu třetích stran na rozhodování klubů. Tato rozhodnutí přikládala autonomii FIFA zásadní význam, přičemž vycházela z předpokladu, že omezení TPO sledují legitimní regulační cíle. Rozsudek **SDEU** však poskytuje zásadní výhradu, tedy, že **soulad s právem EU nelze presumovat pouze z existence sportovních cílů**.

Naopak, regulační opatření, jako je zákaz TPO, musejí být **podrobena přezkumu**, zdali nepřiměřeně **nezasahují do základních práv klubů a hráčů**, včetně **hospodářských svobod a práva na účinnou soudní ochranu**. Tím SDEU vytváří rámec, v němž je **zákonost předpisů FIFA v rámci EU podmíněna testem proporcionality mezi legitimními sportovními zájmy a vymahatelnými právy garantovanými právem EU**.

Autonomie sportovních organizací

Princip sportovní autonomie, dlouhodobě respektovaný v judikatuře SDEU, zůstává základním východiskem regulačního rámce. **SDEU však zdůrazňuje, že tato autonomie je podmíněná**. Rozsudek podtrhuje, že ačkoli sportovní organizace mohou vydávat pravidla upravující soutěže a přestupy, **tato pravidla nemohou vyjímát sportovní organizace z povinnosti dodržovat právo EU**.

Fakticky tak SDEU potvrzuje hierarchický přístup, podle něhož **právo EU představuje limit regulatorní diskrece mezinárodních sportovních organizací**, zejména pokud jejich pravidla mají **přímé právní a ekonomické dopady na subjekty působící v rámci EU**.

Závěr

Rozsudek SDEU ve věci Royal Football Club Seraing SA proti FIFA a dalším představuje významný krok v dalším vývoji sportovního práva v rámci Evropské unie. Tím, že Soud potvrdil pravomoc vnitrostátních soudů přezkoumávat rozhodčí nálezy CAS z hlediska jejich souladu s unijním veřejným pořádkem, vytvořil zásadní právní standard, jenž nově vyvažuje autonomii mezinárodních sportovních organizací s ochranou základních práv garantovaných právem EU.

doc. JUDr. Jan Brodec, LL.M., Ph.D.,
vedoucí partner

Mgr. Lukáš Procházka,
advokátní koncipient

BRODEC & PARTNERS
— LAW FIRM —

[BRODEC & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář](#)

Rubešova 162/8
120 00 Praha 2

Tel.: +420 224 247 215
e-mail: info@akbrodec.cz

[1] SDEU, C-600/23 RFC Seraing, bod 83.

[2] SDEU, C-600/23 RFC Seraing, bod 69 a násl.

[3] SDEU, C-600/23 RFC Seraing, bod 95.

[4] SDEU, C-600/23 RFC Seraing, bod 100.

[5] Blackshaw, Ian. “Public Policy and the Enforcement of Sports Arbitration Awards.” s. 62, “The public policy exception under the New York Convention must be interpreted in line with the requirement that fundamental rights and legal safeguards of the forum state are preserved.”

Další články:

- [Vnosy do společného jmění manželů a jejich valorizace v aktuální judikatuře Nejvyššího soudu a Ústavního soudu](#)
- [Právo na přístup ke kamerovým záznamům: střet GDPR, informačního zákona a praxe veřejných institucí](#)
- [Postoupení pohledávky na výživné jako novinka právní úpravy účinné od 1. 1. 2026](#)
- [Jak zahájit provoz mezinárodní letecké linky do České republiky \(EU\): právní požadavky pro aerolinky ze třetích zemí](#)
- [Mimořádné vydržení a vývoj judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)
- [Zápis ochranné známky bez komplikací. Klíčem k úspěchu je kvalitní předběžná rešerše](#)
- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 31. - létající pořizovatel ve světle nového stavebního zákona](#)
- [Právní povaha sítě elektronických komunikací - režim náhrady škody](#)